

Ballar sense cos (o potser amb un altre cos)

Published by [Interacció](#) [1] on 18/05/2026 - 12:05

Hi ha una imatge que costa d'assimilar del tot: una ballarina que torna a escena sense poder moure el seu propi cos. No és una metàfora. És literal.

El moviment passa per un altre lloc.

Una tecnologia tradueix les seves ones cerebrals en un avatar que balla en directe. El públic veu dansa. El cos que la produeix ja no és visible en els termes habituals.

No és un doble digital. És presència en temps real sense cos visible en escena.

Mirar-ho no resol res. Desplaça.

A primera vista, la lectura sembla clara. Tecnologia que restitueix una capacitat perduda. Un cas gairebé exemplar d'innovació aplicada a la inclusió.

Però hi ha alguna cosa més que es mou aquí, i no és només el cos digital.

La dansa, una de les arts més radicalment vinculades al cos, continua existint sense el seu suport habitual. El gest no desapareix. Canvia de lloc. El cos deixa de ser el límit evident i passa a ser una de les possibles interfícies.

No és la primera vegada que la cultura assaja aquesta separació. La realitat augmentada o els avatars fa temps que hi treballen. Aquí, la diferència és que no hi ha distància entre experiència vital i dispositiu. No és una capa. És una continuïtat.

I això obliga a reformular la pregunta.

Qui balla?

Qui és present?

Potser el més interessant no és la tecnologia en si, sinó la manera com desdibuixa una frontera que semblava estable. No elimina el cos. El redistribueix.

I en aquest desplaçament, la cultura torna a fer una cosa que li és pròpia: alterar les condicions des d'on mirem.

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Tags: cultura digital

Tags: arts i creació

Tags: inclusió cultural

Tags: innovació cultural

Tags: pensament cultural

- [2]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/news/2026/04/ballar-sense-cos>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/node/10496>